

سخت سبز
امروز در مصر با وجود تنش ها و درگیری ها اجازه راهپیمایی به معترضین داده می شود تا مشخص شود کفه اقبال اجتماعی کدامین جریان سنگین تر است لذا ما معتقدیم اگر در ایران نیز به معترضین پس از انتخابات اجازه راهپیمایی داده شود مشخص خواهد شد کدام جریان از پایگاه اجتماعی و مردمی برخوردار است. میرحسین موسوی - مهدی کروبی

محسن میردامادی، دبیرکل جبهه مشارکت ایران اسلامی. محسن میردامادی پس از ۱۱۰ روز انفرادی و مجموع ۲۷۱ روز بازداشت غیرقانونی سال گذشته و ۶۹ روز آزادی موقت، از ۴ خرداد ۸۹ مجدداً در زندان است. وی بعد از پنج سال تحصیل در دانشگاه کمبریج انگلستان، در رشته روابط بین الملل - گرایش اروپا - با نمره ممتاز به درجه دکتری نائل آمد

www.tahavoiesabz.com

اخبار کوتاه

عدم صدور مجوز راهپیمایی نشان از عدم صداقت حاکمیت و ترس از ابراز عقیده مردم است

اردشیر امیر ارجمند، مشاور میرحسین موسوی معتقد است که عدم موافقت با این درخواست مجوز تنها نشانه این است که حکومت داران ایران تا چه حد از ابراز عقیده مردم ایران می ترسند و نگران این هستند با راهپیمایی مردم به دعوت آقای موسوی و کروی میزبان حمایت ایرانیان از جنبش سبز آشکار شود. مشاور حقوقی میرحسین موسوی، که پیش تر گفته بود اگر حاکمیت واقعا مخالف دیکتاتوری است، بگذارند مردم ایران و جنبش سبز دست به راهپیمایی و تظاهرات مسالمت آمیز بزنند تا معلوم شود وضعیت حاکمیت در ایران بهتر است یا وضعیت مبارک و بن علی در مصر و تونس. این درخواست مجوز را آزمونی برای جمهوری اسلامی می داند تا نشان دهد آیا حقیقتا طرفدار دموکراسی در منطقه است یا خیر.

اگر کوچکترین صداقتی در عمل خودشان دارند اجازه ابراز نظر مردم ایران و اعلام حمایت مردم را از این جریان بدهند و اگر ندانند نشانه این خواهد بود که اصولا با هر گونه ابراز عقیده مردم ایران به صورت آزاد و غیر فرمایشی مخالف هستند و از آن می ترسند و تنها وقتی ابراز نظر مردم برای شان موجه است که سازمان یافته از جانب خودشان باشد و از هر حرکت مردمی و خودجوشی ترس و خوف دارند.

این درخواست مجوز در واقع آزمونی بر ادعای آنهاست که مدت مدیدی است می گویند جنبش سبز مرده و وجود ندارد

درخواست راهپیمایی از سوی میرحسین موسوی و مهدی کروبی

بیست و پنجم بهمن؛ از میدان امام حسین تا میدان آزادی

مهدی کروبی و میرحسین موسوی در نامه ای مشترک به وزارت کشور درخواست صدورمجوز برای دعوت راهپیمایی مردمی در جهت حمایت از قیام مردم مصر و تونس را خواستار شدند. بر اساس این درخواست راهپیمایی در حمایت از مردم مصر و تونس دوشنبه ساعت سه بعدازظهر از میدان امام حسین به سمت میدان آزادی برگزار می شود. این درخواست صبح امروز تحویل وزارت کشور گردید و رسید دریافت شد. متن این درخواست به شرح زیر است:

وزیرمحترم کشور

بدینوسیله به اطلاع می رساندکه به منظور اعلام همبستگی با حرکت های مردمی در منطقه بویژه قیام آزادیخواهانه مردم تونس و مصر بر علیه حکومت استبدادی در کشور درخواست صدورمجوز برای دعوت به راهپیمایی مردمی طبق اصل بیست و هفت قانون اساسی در جهت حمایت از قیام مردم این دو کشور مسلمان را در روز دوشنبه ۲۵ بهمن ساعت ۳ بعدازظهر از میدان امام حسین تا میدان آزادی را داریم.

سرکوب در مصر و تونس بیشتر بود یا ایران

در مصر و تونس و اردن و الجزایر و یمن مردم اعتراض کردند و گاه سرکوب شدند و از دولت کتک هم خوردند اما همه اینها با اعتراض مردم در ایران به ویژه اعتراض ها در کوران مبارزات جنبش سبز متفاوت است. شاید یک فرق اساسی این باشد که دولتمردان این کشورها هرگز از پایه و بن منکر وجود معترضان و بحران در کشورشان نشدند. آنها بحران را در کشور انکار نکردند و آن را "جنگ نرم" و "فتنه" و هزار اصطلاح من در آوردی دیگر نامیدند.

دولتمردان در این کشورها اعلام کردند که صدای معترضان و مردم را شنیده اند و با مردم سخن گفتند. دولتمردان مصری از دهها کانال تلویزیونی اعلام کردند که خواسته های به حق جوانان را شنیده اند و به آنها پاسخ خواهند داد. آنها معترضان را فتنه گر، اراذل و اوباش، بزغاله و گوساله و خس و خاشاک خطاب نکردند. این معترضان اگر هم سرکوب شدند، کتک خوردند و کشته شدند معترض بودند. معترضانی به سیاستهای حکومت و نه منافق و مزدور بیگانه و اراذل و اوباش. آنها خطاب به این معترضان تاکید کردند که بیکاری و فساد را در کشور ریشه کن و به بی عدالتی ها پایان خواهند داد. آنها تا حد زیادی خواستهای معترضان را مشروع و قابل قبول دانستند اما از آنها خواستند به اعتراض پایان دهند. کاری که بسیاری از دولتمردان در همه دنیا در زمان اعتراض های مردمی انجام می دهند. چون می دانند که در نهایت مردم هستند که دولتها را عزل یا انتخاب می کنند.

بحرانی که هرگز پذیرفته نشد

اما در کشور ما چه گذشت؟ هنوز دو روزی بیشتر از آغاز اعتراضات مردمی در خیابانهای تهران و دیگر شهرهای بزرگ ایران نمی گذشت که رییس دولت دهم در میدان ولی عصر تهران در حالی سخنرانی کرد که درست چند قدم آن طرف تر، نیروهای لباس شخصی و بسیج و... مردم را کتک می زدند تا میاداد برنامه حکومتی با ورود مردم معترض خدشه ای ببیند. اما آن روز هر که در میدان ولی عصر بود می توانست صدای مردم معترض را بشنود. در همان سخنرانی محمود احمدی نژاد اعلام کرد که معترضان جز مثنی خس و خاشاک نیستند. لقبی که در ماه های آینده فقط عنوان ظاهری اش تغییر می کرد و معنای یکسانی برای معترضان به حکومت داشت. این خس و خاشاکها، گاه بزغاله و گوساله می شدند و گاه فتنه گر و زمانی دیگر اغتشاشگر و در نهایت باز هم فتنه گر. این نوع سخنان مردم معترض را که با شعار رای من کجاست؟ به خیابانها آمده بودند، خشمگین تر کرد و فردا در اعتراض بزرگ ۲۵ خرداد ماه از میدان امام حسین تا آزادی میلیونها نفر

رویداد

فراخوان رسانه های مجازی برای

راهپیمایی ۲۵ بهمن

پس از انتشار خبر درخواست مجوز برای راهپیمایی در روز ۲۵ بهمن و در راستای استفاده از پتانسیل های شبکه های اجتماعی مجازی چون فیس بوک و توییتر، شبکه های اجتماعی به طور گسترده ای اقدام به انتشار و تکثیر فراخوان ها، تولید ویدیو کلیپ و پوستر برای دعوت عمومی به راهپیمایی ۲۵ بهمن کردند.

دوشنبه ۲۵ بهمن روز مقایسه مردم، حکومت و سپاه ایران با

مردم، حکومت و ارتش مصر

به گزارش منابع خبری جرس از تهران تعیین ساعت و روز و مکان راهپیمایی از سوی میرحسین موسوی و مهدی کروبی با استقبال شدید مردم مواجه شده است. ساکنان تهران خود را برای تظاهرات مسالمت آمیز تاریخی دیگری از میدان امام حسین تا میدان آزادی آماده می کنند. مردم معتقدند حضور در خیابان و شرکت در این راه پیمایی کمترین کاری است که هر ایرانی می تواند برای نجات ایران انجام دهد. در تاکسی و اتو بوس و مترو مکررا شنیده شده اگر کسی در این روز شرکت نکرد حق ندارد حق بزند و ابراز ناراضی کند. مگر ما از مردم مصر و تونس کمترییم؟ اگر همه با هم به خیابان بیاییم دیکتاتور و مامورانش هیچ غلطی نمی توانند بکنند. از شهرستانها خبر می رسد مردم خود را برای برگزاری تظاهرات آرام و مسالمت آمیز ۲۵ بهمن آماده می کنند. در هر شهر بویژه شهرهای دانشگاهی بزرگان شهر در حال رایزنی برای درخواست مجوز و تعیین مسیر راه پیمایی هستند.

فریاد زدند که خس و خاشاک نیستند و مردمی معترضند. آن روزها در ایران تنها معترضان مسخره شدند و تمام یاران و دوستان دولت در صدا و سیمای به اصطلاح ملی گردهم آمدند و برای مردم قسم خوردند که انتخاباتی سالم داشته اند و تمام این حرکات خواست دشمن و اغتشاش است. آن روزها البته به ندرت، برخی از مسوولان دولتی در تلویزیون حاضر شدند و گفتند که مردمی که روز ۲۵ خرداد در میدان آزادی حاضر شده اند مردم بوده اند و نه اغتشاشگران. محمد باقر قالیباف، شهردار تهران یکی از این افراد بود. هر چند بعد از این ماجرا هم بارها این جمعیت بزرگ از معترضان اغتشاشگر و فتنه گر خوانده شدند.

معترضان به رسمیت شناخته نشدند

اما در مصر و تونس و... چه گذشت؟ دولتمردان در این کشورها در روزهای نخست اعتراض مردم هر یک به نحوی سعی کردند به معترضان پاسخ دهند آنها به مردم معترض گفتند که صدای اعتراض شان را شنیده اند، آنها گفتند که فقر و نابرابری را باور دارند و به آن پایان می دهند. معترضان مصری در میدان تحریر مصر اغتشاشگر نامیده نشدند و اگر هم سرکوب شدند، کتک خوردند و کشته شدند لاقط معترض نامیده شدند. معترضانی به سیاستهای حکومت و نه منافق و مزدور بیگانه و اراذل و اوباش. جمعیتی که در روز ششم مصر به خیابان های قاهره ریختند سه میلیون نفر نبودند و کمتر از این ها برآورد شدند اما هنوز ۲۴ ساعت نگذشته بود که مبارک رییس جهور مصر گفت صدای اعتراض مردم را شنیدیم و برای اصلاحات تلاش خواهیم کرد. او همچنین گفت که دیگر در انتخابات شرکت نخواهد کرد. او همچنین گفت که از اعمال خشونت علیه معترضان غمگین است. حرفی که هیچ یک از دولتمردان ایرانی هرگز به زبان نیاوردند. در تونس بن علی کشور را ترک کرد، در اردن ملک عبدالله کل کابینه را عوض کرد، در یمن رئیس جمهوری از انتخابات کنار کشید و گفت قدرت را به پسرش هم واگذار نمی کند او همچنین از مردم درخواست کرد که به اعتراضات خود پایان دهند. در الجزایر اعلام شد وضعیت فو العاده بعد از ۱۹ سال خاتمه می یابد (وضعیت فوق العاده برای سرکوب مخالفان دولت در الجزایر استفاده می شده است) عبدالعزیز بوتفلیقه، رئیس جمهوری الجزایر همچنین به مردم اجازه داد در سایر نقاط کشور به غیر از پایتخت دست به تجمع بزنند. اینها دامنه اعتراض ها هنوز به سوریه نرسیده بشار اسد رییس جمهور این کشور گفت: به دنبال اجرای اصلاحات سیاسی در این کشور است.

اما در ایران چه شد؟ در ایران معترضان به انتخابات فتنه گر نامیده شدند و فتنه گر. آنها هرگز اجازه نیافتند راهپیمایی را با مجوز در خیابانهای شهر برگزار کنند و اگر خود به خیابان آمدند توسط چرخهای نیروی انتظامی له شدند و یا از پلها به پایین پرتاب شدند یا دستگیر و زندانی شدند. صدها خبرنگار و فعال مدنی بعد از انتخابات به زندان رفتند اما حتی دولت وجود آنها را هم منکر شد و در مجامع بین المللی مدعی شد که افرادی که در زندانند نه روزنامه نگار و فعال مدنی که مثنی اغتشاشگرند. یعنی دولت حتی وجود زندانیان سیاسی و خبرنگاران زندانی را نیز منکر شد آن طور که وجود معترضان را. هنوز هم بعد از گذشت یک سال و نیم از اعتراضات مردمی در ایران وجود معترضان و بحران در کشور انکار می شود. از نظر اقتدارگرایان همه چیز در ایران خوب و مرتب است و جنگ نرم دشمن علیه مردم بزرگ ایران به پایان رسیده است. فتنه گران ۸۸ اعدام و زندانی می شوند و سرکوب هنوز هم بهترین راه حل موجود برای اداره کشور است. اما معترضان مصری در میدان تحریر حضور دارند و فریاد اعتراض شان را به گوش دنیا می رسانند. آنها معترضان به حکومت هستند، اما همچنان دولتمردان ایرانی وجود هرگونه بحران و اعتراض را در این کشور انکار می کنند.